

[Fuglsang.]

land, hvis landbrug netop er blomstret op takket være hurtige og gode søforbindelser til vore markeder.

Derfor vil vi også se positivt på det lovforslag, der er fremsat. Vi finder det vigtigt med udbygningen af de centrale regionalhavne, så de virkelig bliver centre i den henseende for deres landsdele, og vi finder det også vigtigt, at vi bevarer det nødvendige antal tidssvarende havne. Hvad angår det med det nødvendige antal i praksis, så ved jeg da godt, at det er et elastisk problem, fordi hver egn og hver egns folketingsrepræsentant formentlig vil mene, at netop deres egns havn er det ene fornødne.

Med hensyn til selve forslaget og dets indhold er det klart, at vi er tilhængere af den nødvendige planlægning og koordinering, ikke mindst på grund af havnevæsenets betydning. Samtidig er der jo nok et spørgsmål, som vi bør se på, og som tidligere talere allerede har været inde på, nemlig den ganske store myndighed, som ministeren og ministeriet tiltager sig på stort set alle områder. Det gælder investeringer i nyanlæg og istandsættelser, det gælder lån, afhændelse af arealer, lejekontrakter, delvis takster og anvendelse af overskud osv. osv. Jeg er ikke sikker på, at så strenge rammer helt er det, som bedst fremmer den udbygning, som ikke mindst de større regionalhavne har brug for, og vi kan da slet ikke være sikker på, at det helt svarer til det nærdemokrati, som vi så ofte ellers hylder.

Jeg vil næsten formode, at der kan være tilfredshed — og det er også fremgået, at min formodning har været rigtig — med bestemmelserne i § 14 om, at eventuelle overskud af en havn efter ministerielle afgørelser skal kunne udlånes til andre.

Jeg har et par bemærkninger, ligesom for øvrigt allerede hr. Otto Mørch har haft det, til det landshavneråd, som omtales i § 7. Her møder vi nemlig det samme som i så mange offentlige organer, at det sammensattes udelukkende af det, som vi med et lidt bredt begreb kalder erhvervene, medens der ikke er repræsentanter for arbejderklassen. Her er der repræsentanter for Industrirådet, Landsbrugsrådet, Rederiforeningen, Grosserer-Societetet, Provinshandelskammeret, men ingen for tilsvarende arbejder- og funktionærgrupper, f. eks. søfolk, havne-

arbejdere, lager- og pakhusarbejdere og andre. Jeg vil tro, at det er en af de ting, som vi under den behandling, som nu kommer, vil ønske indført.

Nana Mikkelsen (VS):

Det væsentlige ved dette forslag er at sikre en mere langsigtet havneplanlægning og en statslig overordnet regulering af takster og investeringer via et landshavneråd, en havnefond og 3-årige investeringsplaner.

Forslaget vil betyde en reducering af de private havne og en vis dispositionsfrihed for de lokale havnemyndigheder inden for rammerne af landshavnerådets planer.

Et lovforslag af denne art kunne måske have forhindret fejlinvesteringerne i Københavns havn, der for øvrigt er et kapitel for sig og længe har været kritiseret. Dette forslag går ud på i højere grad at ligestille Københavns havn med landets andre havne, men hvorfor ikke som andre steder lægge Københavns havn ind under kommunen? Bestræbelserne på alle andre områder går ud på at ligestille København med andre kommuner. Argumenterne imod i de almindelige bemærkninger under punkt 7 er langt fra tilstrækkelige, hvis de overhovedet kan kaldes argumenter.

Det er hensigten for fremtiden at fastholde et ensartet takstniveau for de forskellige havne, således at konkurrencen går på kvalitet og ikke på pris og et eventuelt overskud opsamles i en havnefond. Det lyder fornuftigt, men hvorfor skal private havne ikke med i ordningen? Er det hensigten, at private havne skal kunne føre prisrig med offentlige havne? Vi kan tilslutte os Havnesammenslutningens synspunkt, at private havne bør begrænses mest muligt, og at de under alle omstændigheder bør bøde med afgifter til havnefonden.

Havnefondens midler skal anvendes til udligning mellem havnene, og fondens midler skal ydes som lån, men hvorfor som lån? Hvis der virkelig skal ske en udligning mellem havnene, kan man ikke se bort fra driftstilskud. Det er i øvrigt et spørgsmål, om havnefonden er et rimeligt instrument i udligningen. Man kunne måske med større effekt inddrage havnevæsenet i den almindelige kommunale virksomhed og klare udligningerne via bloktilskud.

En åbenbar mangel ved forslaget er, at